

P360°-dokument 19/05454-1
Saksbehandler Tore Hansen

Saksgang
Universitetsstyret

Møtedato
12.06.2019

SØKNAD OM DEKNING AV BISTAND TIL REKTOR

Forslag til vedtak:

Styret vedtar at OsloMet dekker kostnader til ekstern bistand til rektor i forbindelse med forberedelsene til sak 23/2019.

Saksfremstilling

Universitetsstyret inviteres med denne saken til å vurdere en søknad om økonomisk dekning av lederstøtte til rektor. Rektoren selv har vanligvis fullmakter til å innvilge bruk av ressurser til lederstøtte, men i dette spesielle tilfellet bes universitetsstyret om å behandle søknaden.

Saken dreier seg om en faktura pålydende 94.500 kr.- (inkludert merverdiavgift), i utgifter knyttet til lederstøtte til rektor i forbindelse med Sak 23/2019/19. Styret behandlet på samme møte en annen søknad knyttet til disse midlene der begrunnelsen feilaktig var Curt Rice sitt forhold til OsloMet som arbeidstaker. Imidlertid var bistanden knyttet til Curt Rice i sin gjerning som rektor og burde dermed klassifiseres som lederstøtte.

Den 29. april ble det avholdt et møte mellom rektor, styreleder, og styrets eksterne støtte Thomas Svendsen. I lyset av momenter som kom frem på det møtet, lurte rektor på om han bør ha juridisk bistand å konferere med. Det hadde gjennom hele prosessen blitt understreket for rektor at pga hans inhabilitet var hele OsloMet inhabil. Pga dette oppfattet han at han ikke kunne bruke ressurser på OsloMet i arbeidet med styresaken. Dette fant rektor svært krevende. Han følte et sterkt ansvar som rektor for institusjonen, og var redd for å bli handlingslammet i en vanskelig situasjon for OsloMet. Rektors forståelse av de tilbakemeldinger han hadde fått i prosessen var at den eneste muligheten var ekstern bistand.

Rektor hadde blitt gitt anledning til å bruke én person i staben som ressurs. I etterkant av møtet den 29.april, ba rektor denne støttepersonen om å ta kontakt med Thomas Svendsen. Hun sendte han en mail den 30.april og etterlyste råd om hvorvidt juridisk bistand evt var nødvendig og i så fall om han hadde noen anbefalinger.

Svendsen svarte samme dag med et forslag og også skrev at "Curt kan som nevnt også ringe meg." Rektor ringte Svendsen 1.mai og drøftet de momentene han var usikker på. På et tidspunkt i samtalen uttrykte Svendsen at samtalen nå var kommet til et stadium der det ikke var naturlig for han å drøfte saken videre med rektor på grunn av hans rolle i saken. Rektor opplevde at Svendsen sa seg enig i at det var riktig for rektor å ha juridisk bistand.

Den 2.mai snakket rektors støtteperson med HR-avdelingen om bistand til rektor. Tilbakemeldingen var at det ikke var noe problematisk med at OsloMet skulle dekke utgiftene til ekstern bistand. Rektors støtteperson spurte da om OsloMet hadde en rammeavtale med et firma som hun kunne henvende seg til på vegne rektoren. Det viste seg at OsloMet ikke har en eksisterende rammeavtale, men er midt i en anbudskonkurranse for å skaffe slik. Rektors støtteperson henvendte seg til et av de firmaene som deltok i konkurransen, Advokat firma Hjort, og de da klarerte med HR-avdelingen at deres evt bistand til rektor ikke skulle påvirke konkurransen. Samme dag tok rektors støtteperson kontakt med Advokat firma Hjort. De var bl.a. opptatt av en bekreftelse på at OsloMet skulle betale regningen.

Rektor sendte styreleder en mail den 2. mai og ba henne om å godkjenne dekning av utgifter til evt. ekstern juridisk bistand. Styreleder orienterte rektor den 3. mai om at hun ikke hadde fullmakter til en slik godkjenning og at saken måtte behandles i styret. I dialog med sin støtteperson den dagen, bestemte rektor seg for å da ikke ta i bruk ekstern juridisk bistand fordi den økonomiske risikoen var mer enn han var i stand til å ta. Han da ringte Hjort for å orientere om dette og ble i meget klare ordelag forsikret at OsloMet var nødt til å betale denne regningen og at de vil sørge for en anmodning om at det skjer.

I en situasjon hvor rektor oppfattet at hans egen stab ikke kunne bistå ham i rollen som rektor, og med råd fra ekstern ekspertise om at kostnadene ville bli dekket, gikk rektor videre og fikk den bistanden han trengte. Det må understrekes at tidsrammen for de ulike beslutningene som måtte tas var svært kort.

Slik den første søknaden ble formulert til styret har rektor forståelse for at en slik beslutning kunne skape presedens. Søknaden var basert på råd fra ekstern jurist. I ettertid har rektor blitt kjent med at det ble lagt til grunn en feilaktig begrunnelse om at dette var bistand til rektor som arbeidstaker, og at det egentlige ikke hadde vært behov for å utforme en slik søknad, i og med at det ligger innenfor rektors fullmakter å kjøpe ekstern juridisk bistand når dette er nødvendig som lederstøtte.

Selv om det altså ligger innenfor rektors fullmakter å kjøpe denne type tjenester, ber altså rektor likevel om at styret behandler saken og klargjør at OsloMet dekke ekstern bistand for at rektor skal kunne utføre sin rektorgjerning.